

[Finansministeren.]

Indlaanskonti i Danmarks Nationalbank 403 Mill. Kr. Naar vi dertil lægger Statsgældsbeviser og Skatkammerbeviser, kommer vi op paa et samlet Beløb af 1 552 Mill. Kr. Hvis vi dertil yderligere lægger de Statsspareobligationer, som jeg nævnte i mit forrige Indlæg, og som er paa 21 Mill. Kr., kommer vi op paa et Beløb af ca. 1 574 Mill. Kr., der er underkastet en vis Binding. En vis Binding, siger jeg, for Binding og Binding er to Ting. Der er Forskel paa, hvorledes man binder, enten man binder ved Skatter, ved Opsparing eller ved Laanebeviser, som der oven i Købet kan laanes paa, eller derved, at man en vis kort Tid lægger Haand paa Kassebeholdninger o. lign. fra Pengeinstitutter. Der er meget betydelig Forskel paa Styrken i disse Bindinger, saa Tallene burde i Virkeligheden ikke lægges sammen uden videre, da de er ret inkommensurable.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes spurgte mig, hvem der har faaet Ideen til Opsparingen, som det ærede Medlem er meget utilfreds med. Ja, jeg kan ikke gøre Rede for, hvad der er sket i fortrolige Forhandlinger forud for dette Lovkompleks's Forelæggelse her i Rigsdagen. Selve Ideen til en Opsparingsordning er i øvrigt indeholdt i Professorudvalgets Betænkning af 10. Marts. Ikke det samme Opsparingsforslag, som foreligger her, men selve Opsparings-tanken som et Led i en Pengebindingsplan findes udtrykt i denne Betænkning, baade for saa vidt angaar Personer og Selskaber, for Selskabers Vedkommende som en absolut Ordning, for Personers Vedkommende som en fakultativ Ordning, nemlig i Relation til Merindtægtsskatten, som i denne Betænkning var anslaaet til et Beløb af, saa vidt jeg husker, 100 Mill. Kr.

Man kunde frigøre sig for Halvdelen af Merindkomstskatten ved at indbetale 50 pCt. mere end det bortfaldne Merindkomstbeløb til en bunden Opsparing, men selve Ideen til en Opsparingsordning som et Pengebindingsmoment eller som et Led i en Pengebindingsplan er altsaa fremkommet her. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem aabenbart hentydede til, at jeg i mit oprindelige Forslag, som blev forelagt Repræsentanter for de politiske Partier, ikke havde en Opsparing for Personer saaledes som her, men en Opsparing for Selskaber overensstemmende med Professorudvalgets Forslag; i øvrigt skal jeg ikke røbe, hvorfra Initiativet er kommet til den af det ærede Medlem saa stærkt kritiserede Opsparingsordning. Det kan det ærede

Medlem selv undersøge nærmere, der er ikke saa langt til Kilden for det ærede Medlem.

Det ærede Medlem fremhævede de lærdes Uenighed, og det er naturligvis ogsaa et meget taknemmeligt Emne, men jeg synes ikke, det kan overraske nogen, for det er man dog vant til, og jeg synes, at man, naar man har Ansvaret i en Sag, maa høre, hvad de lærde fra forskellig Side har at fremføre, og saa maa man selv drage sine Slutninger deraf og naa til det Resultat, som man synes svarer til Forholdene. Naar det ærede Medlem nævnte Professor Thorkil Kristensen og det ærede Medlem Hr. J. S. Foget ligeledes talte om Professorens Indlæg, vil jeg bede de ærede Medlemmer om at læse den Kronik til Ende, for saa vilde de ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem Hr. J. S. Foget se, at den i hvert Fald i sin Konklusion er ganske uanvendelig, saaledes som det ærede Medlem brugte den. Det vilde virke trættende, hvis jeg læste hele Konklusionen op, men Professor Thorkil Kristensen gaar afgørende ind for Princippet i en Pengebindingsplan af den Beskaffenhed, som foreslaas i det Lovforslag, der i Dag er til Behandling. I øvrigt er det ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at Professor Thorkil Kristensen ikke havde noget med Professorudvalgets Betænkning at gøre. Professor Thorkil Kristensen var syg, da den blev afgivet, men han har i en senere Erklæring afgivet sin Stemme for den af de øvrige Kolleger inden for Professorudvalget afgivne Betænkning af 10. Marts.

Til det ærede Medlem Hr. Villemoes vil jeg endvidere gerne sige, at det er selvfølgelig rigtigt, som det ærede Medlem baade i Dag og ved den Lejlighed, da vi havde de for en Maanedstid siden vedtagne Omsætningsafgifter til Behandling i Landstinget, saa stærkt fremhævede, at det er Stabilisering af Priser og Lønninger, der betyder noget. Det samme har jeg selv fremhævet, men derfor behøver man ikke at lade haant om andre Forsøg paa at holde vort Pengevæsen i Ro. Se, Prisstop og Lønstop er den Dæmning, vi bygger for at standse Floden, som ellers vilde gaa frem over Egne, vi ikke vil have oversvømmet, men hvis Flodvandet stiger, maa vi prøve at lede noget af det om i andre Flodlejer, ad Sideveje, for at Dæmningen skal kunne holde. Prisstop og Lønstopdæmningen er den Dæmning, der er Tale om at holde, men Pengerigelighedens voksende Flod vil kunne gøre dette vanskeligt selv for den bedste Dæmning, og derfor er det rigtigt at fore-